

Zilja Ragipović

...ostaviš li da odstojim,
makar, na policama sjećanja
ili me kukavički odbacuješ na
gomilu bezvrijednih prašnjavih
vaza, koju polupaš
jer misliš da više ništa bitno u njoj nema,
a zaboravila si da vaza je
važna i svršishodna sama od Sebe...

...doseže li ti misao o meni,
ili još nemaš snage da suočiš se
sa tom ispisanim knjigom u sebi,
a knjige ne možemo mijenjati
one su odavno ispisane,
A Emerom su i oživljene...

...nekad nema više prostora
na išaranim papirima duše,
sve dok ne poderemo strane
i ne nađemo nove,
a nove se u Noći Kad(e)ra traže,
kad u tišini i tmini naših duša
oslijepimo od svjetlosti od gledanja u Habiba...

...tada dobijamo nove oči
I pređemo Sirat,
k'o da smo tek (po)rođeni jer
dotaknuti smo dahom Istinoljubivosti
i, rekli bi, nekim čudom,
sve postaje vidljivo
a u biti je vjerovanje
a vjerovanje Ispravno je u Biti svakoga
u onoj Čistini udahnutoj,
"dokle i kako"

relativan je pojam u gradu
gdje bosonogi hodaju,
i gdje sve je Tu...

...u gradu Čistine,
knjige su nevažne i pobacane
izbrisana im je sposobnost čitanja
i rasuđivanja i sve je svakog
trena živo,
a bosonogi, ne traže ništa,
sami su voda i datule
i drugima su dati
kao kurbanii Hakka...

...nisu ogledala ta u koja gledaju,
sve su slojeve i oklope očistili,
i prozori postali,
a da bi dosegli to,
rekoše oni koji od takvih postaše,
u police svojih sjećanja moramo pogledati
dok ne počistimo prašinu
a bez čistine nema ni bistrine,
a twoje bistro i moje bistro,
nije isto,
dok ne bude nam Isto
nema čistih hartija za knjige naših duša...

...u traganju je sve ravnopravno,
Ali pravo ne određuješ ti,
niti ravno određujem ja,
još uvjek volimo udobnost
i farsu koja nam je servirana
a u materijalizmu se ogleda,
nismo još bosi,

jer tražimo osvetu
i izgovaramo riječi
da odlutamo svako na svoju stranu,
a zaboravljamo
da u obećanoj zemlji nema lutanja,
gdje god se okreće Lice, ispravno je...

...ne zavaravaj se da čestito je sve od tebe,
a sebe zavaravam Kabilovim halom,
a maske su najteže kletve,
i kukavičluk najduže čekanje na Siratu,
a sirat se mora proći,
povjeruj makar jednim dahom
kad pravi put tražiš,
povjeruj u te riječi na stajanju kad
“Majku Knjige” nebrojeno puta izgovoriš,
povjeruj da ti srce želi mir
i shvatit ćeš da tvoje pravo
nije pravo,

a moje ravno nije ravno,
ne tražimo Istog,
u gradu Čestitome sve je Jedno
niti ravno niti pravo,
sve je Isto,
bez tebe i mene
bez tvog ja i mog ja
bez lezeta nema muhabeta
a bez muhabeta nema života
ne prisvajaj date tokove
jer sve ima svoje rokove,
ništa od toga naše nije
a u tome se zamka krije,
zamka koja k'o mač Alijin je
ako je znaš, lijek je,
ako je ne znaš, otrov je
a u gradu Čestitom,
svejedno je...